

Malchuyos, Zichronos and Shofaros

Vayikra 23:23-25

And Hashem spoke to Moshe saying:

דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן--זִכְרוֹן
תְּרוּעָה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ

כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ; וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה, לָהּ

Bamidbar 29:1

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם--כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ: יוֹם
תְּרוּעָה, יִהְיֶה לָכֶם

Bamidbar 10:10

וּבַיּוֹם שֶׁמִּחַתְכֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

Rashi

אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם. מִכָּאן לְמַדְנוּ מַלְכוּת עִם זִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "וּתְקַעְתֶּם" — זֶה
שׁוֹפְרוֹת, "לְזִכְרוֹן" — זֶה זִכְרוֹנוֹת, "אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם" — זֶה מַלְכוּת וְכו' (ספרי)

Shemos 19:13

לֹא-תִגַּע בּוֹ יָד כִּי-יִסְקוּל יִסְקַל אוֹ-יָרֶה יִירֶה אִם-בִּהְמָה אִם-אִישׁ לֹא יִחְיֶה בְּמִשְׁךְ הַיִּבֵּל
הִמָּה יַעֲלוּ בָהֶר

Rashi

בְּמִשְׁךְ הַיִּבֵּל. כְּשִׁימְשֶׁךְ הַיִּבֵּל קוֹל אֶרֶץ, הוּא סִימָן סְלוּק שְׂכִינָה וְהַפְסַקַת הַקּוֹל, וְכִיּוֹן
שֶׁאִסְתַּלַּק, הֵם רָשָׁאִין לַעֲלוֹת

היבל. הוא שופר של איל, שכן בערבית קורין לדכרא יובלא, ושופר של איל של יצחק
היה (פרקי דרבי אליעזר ל"א)

v.18-19

והר סיני, עשו כלו, מפני אשר ירד עליו ה' באש; ויעל עשנו כעשן הכבשן, ויחרד כל-
ההר מאד

ויהי קול השפר, הולך וחדק מאד; משה ידבר, והאלקים יענו בקול

20:15

וכל-העם ראים את-הקולות ואת-הלפידים ואת קול השפר ואת-ההר עשן וירא העם
וינעו ויעמדו מרחק

Medrash Shemos Rabbah 29:9

אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן, כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה, צפור לא צוח, עוף
לא פרח, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו קדוש קדוש, הים לא נזעזע,
הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש, ויצא הקול: אנכי ה' אלקיך, וכן הוא
אומר (דברים ה, יט): את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם קול גדול ולא יסף, אמר
רבי שמעון בן לקיש, מהו ולא יסף, אלא כשאדם קורא לחברו יש לקולו בת קול, והקול
שהיה יוצא מפי הקדוש ברוך הוא, לא היה לקולו בת קול, ואם תמה אתה על זו, הרי
אליהו שבא לפרמל כנס כל הכמרים ואמר להם (מלכים א יח, כז): קראו בקול גדול כי
אלהים הוא, מה עשה הקדוש ברוך הוא, הדמים כל העולם והשתיק העליונים
והתחתונים, והיה העולם תהו ובהו כאלו לא היה בריה בעולם, שנאמר (מלכים א יח,
כט): ואין קול ואין ענה ואין קשב, שאם ידבר הם אומרים הבעל עננו, על אחת כמה
וכמה כשדבר הקדוש ברוך הוא על הר סיני, השתיק כל העולם, כדי שידעו הבריות
שאין חוץ ממנו, ואמר: אנכי ה' אלקיך, ולעתיד לבוא כתיב (ישעיה נא, יב): אנכי אנכי
הוא מנחמכם.

Keriyas ha'Torah for Day 2 of R"H - Akeidas Yitzchak - Bereishis 22:12-13

וַיֹּאמֶר, אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר, וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לּוֹ, מֵאוֹמָהּ: כִּי עֲתָה יָדַעְתִּי, כִּי-יֵרָא אֱלֹקִים
אֵתָּה, וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יַחֲדָךְ, מִמֶּנִּי

וַיֵּשָׂא אֲבִרְהָם אֶת-עֵינָיו, וַיֵּרָא וְהִנֵּה-אֵיל, אַחֵר, נֶאֱחָז בְּסֹבֶב בְּקִרְנָיו; וַיֵּלֶךְ אֲבִרְהָם וַיִּקַּח
אֶת-הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ

Rashi

והנה איל. מוכן היה לכך מששת ימי בראשית

Pirkei Avos 5:8

עֲשֶׂה דְבָרִים נְבָרָאוּ בְּעָרֵב שֶׁבֶת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, וְאֵלוּ הֵן, פִּי הָאָרֶץ, וּפִי הַבָּאָר, וּפִי הָאֵתוֹן,
וְהַקֶּשֶׁת, וְהַמָּן, וְהַמָּטָה, וְהַשְּׁמִיר, וְהַכֶּתֶב, וְהַמִּכְתָּב, וְהַלּוּחוֹת. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, אִף הַמַּזִּיקִין,
וּקְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְאֵילֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ. וַיֵּשׂ אוֹמְרִים, אִף צֶבֶת בְּצֶבֶת עֲשׂוּיָה

Bartenura

וְאֵילֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ. נִגְזַר עָלָיו בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שֶׁיְהִיָּה נֶאֱחָז בְּסֹבֶב בְּקִרְנָיו בְּשַׁעַת
הַעֲקֻדָּה

Pirkei d'Rabbi Eliezer¹ 31:13

ר' חנניא בן דוסא אומר, אותו האיל שנברא בין השמשות לא יצא ממנו דבר לבטלה.
אפרו של איל הוא יסוד על גבי המזבח הפנימי, גידי האיל אלו עשרה נבלים של כנור
שהיה דוד מנגן בהם, עורו של איל הוא אזור מתניו של אליהו ז"ל, שנ' איש בעל שער
וכו', קרניו של איל, של שמאל שתקע בו בהר סיני שנ' ויהי במשך בקרן היובל, ושל
ימין, שהיא גדולה משל שמאל, שהוא עתיד לתקוע בה לעתיד לבא, שנ' והיה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול; והיה ה' למלך על כל הארץ

¹ Pirkei de-Rabbi Eliezer is an influential aggadic-midrashic work on the Torah. While traditionally attributed to the Tanna Rabbi Eliezer ben Hyrcanus (1st–2nd c. CE), modern academic consensus dates its composition to the 8th or 9th century due to Islamic-era allusions, though some scholars argue for a slightly earlier 7th-century origin.

Rabbi Chanina ben Dosa said: From that ram, which was created at the twilight, nothing came forth which was useless. The ashes of the ram were the base which was upon the top of the inner altar. The sinews of the ram were the ten strings of the harp upon which David played. The ram's skin was the girdle (around) the loins of Eliyahu, may he be remembered for good, as it is said, "And they answered him, He was a hairy man, and girt with a girdle of leather about his loins" (Melachim II 1:8 ²). The horn of the ram of the left side (was the one) He blew upon Mount Sinai, as it is said, "And it shall come to pass, that when the ram's horn sounds long" (Yehoshua 6:5 ³). (The horn) of the right side, which is larger than that of the left, is destined in the future to be sounded in the world that is to come, as it is said, "And it shall come to pass in that day, that a great trumpet shall be blown" (Is. 27:13); "And Hashem shall be king over all the earth" (Zecharia 14:9 ⁴).

Yeshayahu 27:13

**וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר, וְהִנָּדְחוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם; וְהִשְׁתַּחֲווּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ, בִּירוּשָׁלַם**

Weekday Amidah

**תִּקְעַת בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ וְשֵׁא נִס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ. וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת
הָאֶרֶץ לְאַרְצֵנוּ**

בְּרוּךְ אַתָּה ה'. מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

² And they answered him: 'He was a hairy man, and girt with a girdle of leather about his loins.' And he said: 'It is Elijah the Tishbi.'

³ וְהָיָה בַּמִּשְׁךְ בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל, בְּשִׁמְעֵכֶם (כְּשִׁמְעֵכֶם) אֶת-קוֹל הַשּׁוֹפָר, יִרְעוּ כָל-הָעָם, תְּרוּעָה גְדוֹלָה; וְנִפְלָה חוֹמַת הָעִיר, תִּחַתֶּיהָ, וְעָלוּ הָעָם, אִישׁ נֶגְדוֹ

⁴ וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד